

Ја једини смем да кажем да је цар го

Пише: Драган Ђилас
четвртак, 13 март 2014 13:04

([Време](#))

Можда председник Демократске странке, Драган Ђилас, управо зато што није довољно "марљив и вредан", не ради баш свих седам дана у недељи. Нема обичај да разговоре са новинарима заказује у шест ујутро, да дневно дâ чак три интервјуа, да сатима у телевизијским студијима стрпљиво одговара на спонтано организована питања гледалаца. Не стиже да свакога јутра преконтролише медије, нити да, забринут и љут, зором телефонира оним ријеткима који су се претходног дана усудили да га критикују. Не успијева му да истовремено из снијежних сметова спасава дјецу, да лично прави шасије за "српски мерцедес", прода ЈАТ и анализира пролазна времена својих сарадника. Умјесто тога, очито, више воли да из удобне фотеље, у свом топлом дому скупља екстремисте са којима углавном прави стратегију паљења Београда и лова по београдским солитерима свих оних који "марљиво" раде.

Ипак, на заказани интервју стиже на вријеме.

Разговарамо у сједишту Демократске странке у Крунској 69, испред које је, само неколико дана раније, "у жару предизборне кампање" неко разбио таблу на којој се налазила фотографија убијеног премијера и предсједника ДС-а Зорана Ђинђића. Некако у исто вријеме када је у Крунској разбијена табла, а у Ужицу запаљене просторије локалног одбора демократа, у Нишу је градоначелник тог града организовао Вођи велико рођенданско славље.

Да ли су описани догађаји заправо парадигма политичке атмосфере у којој се одржавају ванредни парламентарни избори у Србији?

"Јесу", каже Драган Ђилас. "Реч је о несумњиво једним од најнедемократскијих избора у последњих двадесетак година. По мом мишљењу, медијска блокада и харанга које се тренутно спроводе над свима онима који критикују режим Александра Вучића последице су чињенице да људи који их инспиришу веома добро знају у каквој се катастрофалној економској и политичкој ситуацији ова земља налази. Свестан да грађани све лошије живе, да остају без послова и плата, режим, клизећи у отворену диктатуру, свој немоћни бес исказује гушењем слобода и отвореном мржњом према политичким противницима.

...које не признајете отворену мржњу?

...који се не сме да нас, уместо као некада "издајничима" и "страним агланицима", данас називају "криминалцима", "лоповима" и "екстремистима", у јавном позиву да се "затре семе Драгана Ђиласа"... Када Демократска странка Зеленике Српске напредне странке покуша да упозори до чега може да доведе такав начин јавног обраћања, петнаестак минута касније, из такозване канцеларије за брзе одговоре, стиже партијско саопштење чији агресиван и увредљив тон неодољиво подсећа на начин на који су се ти исти људи, одевени у мајице са ликом свог политичког оца, Војислава Шешеља, до пре неколико година брутално обрачунавали са политичким неистомишљеницима. Као и са припадницима других вера и нација.

Ја једини смем да кажем да је цар го

Пише: Драган Ђилас
четвртак, 13 март 2014 13:04

Сада разумијете о чему су Томислав Николић и функционери Српске напредне странке говорили када су 2012. Демократску странку оптуживали да против њих води бруталну кампању?

Разумем, наравно. Али не прихватам да је било исто. Поред тога, будући да сам био једини који се супротставио тој врсти кампање, мислим да није фер да се све то баш мени враћа.

Када сте се супротставили?

На свим састанцима изборних штабова.

"Људи", упозоравао сам, "шта радимо?! Није то Демократска странка. Не слушајте своје америчке саветнике, не монтирајте спотове... Можда би и напредњаци могли да пронађу нешто против нас, да и они направе спот."

Ја једини смем да кажем да је цар го

Пише: Драган Ђилас
четвртак, 13 март 2014 13:04

Одговорила ми је Јелена Триван.

Шта вам је одговорила?

"Ма, шта они о нама могу да монтирају?!"

Касније, када смо анализирали резултате, схватили смо да је Демократска странка изгубила председничке изборе и добила мање гласова на нивоу Београда зато што, рецимо, четрдесетак процената жена није изашло на гласање. А у том корпусу смо Борис Тадић и ја имали неупоредиво већу подршку од Томислава Николића и Александра Вучића.

Касније смо их питали зашто нису гласале.

"Смучило нам се!", рекле су.

Али, ако сте већ били против, зашто се никада јавно нисте супротставили ономе што су радили Демократска странка и Борис Тадић? Не мислим само на ту прљаву кампању. Зашто сте ћутали?

Био сам градоначелник Београда и председник Градског одбора Демократске странке; моја надлежност је био град Београд. Тачно је, годину дана сам обављао дужност и потпредседника партије и, у том смислу, имао обавезу да се јавно супротставим потезима са којима се нисам слагао. Данас, када су странку напустили они који су били задужени за реформу правосуђа, за пољопривреду, за спољну политику... Ево, на неколико заседања Главног одбора директно сам се политички сукобио са Вуком Јеремићем и те су се полемике увек завршавале на исти начин.

Ја једини смем да кажем да је цар го

Пише: Драган Ђилас
четвртак, 13 март 2014 13:04

Ја једини смем да кажем да је цар го

Пише: Драган Ђилас

четвртак, 13 март 2014 13:04

Ја једини смем да кажем да је цар го

Пише: Драган Ђилас
четвртак, 13 март 2014 13:04

Ја једини смем да кажем да је цар го

Пише: Драган Ђилас

четвртак, 13 март 2014 13:04

